

Najvyšší správny súd
Slovenskej republiky

2Asan/á7/2019
IČS :/Í014201216

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a JUDr. Mariána Fečíka v právnej veci žalobcu: **TT-CAR, s.r.o.**, so sídlom Nitrianska cesta 20, 917 00 Trnava, IČO: 34 147 101, právne zastúpený; ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia**. Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, poštový priečinok 29, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0006/99/2014 zo dňa 15.05.2014, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/82/2015-122 zo dňa 06.06.2019, takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť **zamieta**.
II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

I. Konanie pred správnymi orgánmi

1. Žalovaný vydal dňa 15.05.2014 rozhodnutie č. SK/0006/99/2014 (ďalej aj „**druhostupňové rozhodnutie**“), ktorým potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/327/2/2013 zo dňa 21.11.2013 (ďalej aj „**prvostupňové rozhodnutie**“). Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v žnem účinnom ku dňu porušenia zákonných povinností (ďalej aj „**zákon o ochrane spotrebiteľa**“) uložená peňažná pokuta vo výške 550 eur pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v súvislosti s odoprením reklamácie za vadný výrobok a nedostatočnom informovaní spotrebiteľa o podmienkach, spôsobe a lehotách uplatnení^ reklamácie.

II. Konanie pred krajským súdom

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby krajský súd druhostupňové rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca uviedol, že dňa 16.11.2011 prijal do servisu motorové vozidlo patriace pani ... (ďalej aj „**spotrebiteľka**“). V rámci opravy vozidla žalobca navrhol výmenu náhradného dielu - držiaka prepínača. Žalobca vystavil za vykonané opravy faktúru č. 411021321 zo dňa 30.11.2011. Podľa tvrdenia žalobcu opravou vozidla vznikol medzi spotrebiteľkou a žalobcom záväzkový vzťah z osobitného typu zmluvy o dielo, a to zo zmluvy o oprave veci. Žalobca zastával názor, že náhradný diel, ktorý bol spotrebiteľke vymenený za nový, predstavoval výhradne prostriedok, ktorým žalobca smeroval k naplneniu zmluvy o oprave veci a z tohto dôvodu **použitie náhradného dielu v rámci opravy nezakladal popri záväzkovo-právnom vzťahu zo zmluvy o oprave veci medzi stranami ďalší záväzkovo-právny vzťah z kúpnej zmluvy**. Na základe zákazkového listu, ktorý žalobca vystavil spotrebiteľke, bola táto informovaná o skutočnosti, že žalobca poskytuje na opravil zmluvnú záruku v dĺžke trvania 12 mesiacov od prevzatia opraveného vozidla zákazníkom. Dňa 21.03.2012 spotrebiteľka využila svoje právo na uplatnenie reklamácie a oznámila žalobcovi vady na vozidle. Žalobca následne v rámci plynutia záručnej doby reklamáciu uznal a vozidlo opravil. V rámci záručnej opravy bol opätovne vo vozidle vymenený nefunkčný prepínač. Dňa 12.12.2012 spotrebiteľka opäť požiadala o odstránenie chyby prepínača, avšak žalobca neuznal reklamáciu vykonaných opráv na vozidle z dôvodu uplynutia zmluvnej záručnej doby 12 mesiacov plynúcej od 30.11.20211. Dňa 20.08.2013 bola inšpektormi prvostupňového orgánu vykonaná kontrola u žalobcu, ktorá bola zameraná na prešetrenie spotrebiteľského podnetu č. 982/2013 od pani .... Prvostupňový orgán zistil pri kontrole nedostatky a následne uložil žalobcovi pokutu pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

3. Žalobca má za to, že žalovaný nesprávne vymedzil záväzko vo-právny vzťah žalobcu a spotrebiteľky. Žalobca tvrdí, že medzi ním a spotrebiteľkou nedošlo k dohode o kúpnej cene a predmete kúpy ani k odovzdaniu náhradného dielu spotrebiteľke, tak ako by tomu bolo v prípade uzatvorenia kúpnej zmluvy. **V nadväznosti na nesprávne právne posúdenie záväzkového vzťahu žalobcu a spotrebiteľky, žalovaný nesprávne odvodil dĺžku záručnej doby 24 mesiacov aplikovateľnú v prípade kúpnej zmluvy a konštatoval tak porušenie práv spotrebiteľa v zmysle ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobca tvrdí, že dĺžka zákonnej záručnej doby je v zmysle ust § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka tri mesiace, nakoľko záväzkovo-právny vzťah je potrebné podriadiť**

pod režim zmluvy o oprave a úprave veci.

4. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „**krajský súd**“) vo svojom rozsudku č. k. 14S/82/2015-122 zo dňa 06.06.2019 (ďalej aj „**preskúmaný rozsudok**“) konštatoval, že v danej veci je sporná otázka, aký záväzkový vzťah vznikol medzi spotrebiteľkou a žalobcom a aká záručná doba prislúcha tomuto záväzkovému vzťahu v súvislosti s uplatnením práv spotrebiteľky na odstránenie väd náhradného dielu.

5. Krajský súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že v danom prípade došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo medzi žalobcom a spotrebiteľkou, pretože už zo samotnej faktúry je zrejmé, že spotrebiteľka zaplatila aj za novú súčiastku, a teda táto súčiastka sa namontovaním do jej vozidla dostala do jej dispozície a do jej vlastníctva. Práve z tohto dôvodu nutne muselo dôjsť k uzatvoreniu kúpnej zmluvy vo vzťahu k tejto súčiastke a až následne došlo k uzatvoreniu ďalšej zmluvy, zmluvy o oprave a úprave veci. V tomto prípade je teda potrebné rozlišovať medzi záručnou dobou na vykonanie opravy a záručnou dobou na zakúpený výrobok. Keďže zakúpený výrobok sa dostal do vlastníctva spotrebiteľky tým, že bol namontovaný do jej motorového vozidla, na tento výrobok sa vzťahuje záručná doba v zmysle ustanovenia § 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka v trvaní 24 mesiacov. Až následne mohol žalobca vykonať opravu vozidla výmenou náhradného dielu. Na túto opravu spotrebiteľovi plynie 3-mesačná záručná doba, ktorá však bola zo strany žalobcu predĺžená na 12 mesiacov a táto skutočnosť bola zaznamenaná v zákazkovom liste. Podľa krajského súdu v danom prípade teda žalobca po tom, ako v zákazkovom liste určil záručnú lehotu na súčiastku len 12 mesiacov, porušil zákon tým, že v rozpore s ustanovením § 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka určil záručnú dobu kratšiu, ako vyžaduje zákon pri uzatvorení kúpnej zmluvy. V tejto súvislosti krajský súd poznamenal, že ak dôjde k výmene súčiastky, začne plynúť záručná doba znova od prevzatia novej veci. Nie je preto potrebné uzatvárať novú zmluvu, výmenu možno preukázať vybavením reklamácie v reklamačnom doklade. V prípade vymenenej súčiastky môže nastať situácia, že samotná vec už nie je v záruke, avšak na vymenenej súčiastke sa vyskytne vada, ktorá bráni riadnemu užívaniu veci. **Podľa názoru krajského súdu z vyššie uvedeného vyplýva, že spotrebiteľka si dňa 12.12.2012 uplatnila reklamáciu v zákonnej záručnej lehote v trvaní 24 mesiacov, ktorá prislúcha záväzkovo právnomu vzťahu kúpnej zmluvy. Z dôvodu, že reklamácia bola uplatnená v 24 - mesačnej záručnej lehote, avšak žalobca ju neuznal, porušil práva spotrebiteľky podľa § 3 ods. 1 v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa a porušil aj povinnosť riadne informovať spotrebiteľku o podmienkach a spôsobe reklamácie, vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť a o vykonaní záručných opráv v zmysle § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Z tohto dôvodu krajský súd zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú.**

6. Proti preskúmanému rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca (sťažovateľ),

pretože mal za to, že krajský súd (i) mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, (ii) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a (iii) nerešpektoval záväzný právny názor vyslovený v predchádzajúcom rozsudku Najvyššieho súdu SR, ktorý zrušil skorší rozsudok krajského súdu zo dňa 17.03.2016 vo veci pre nedostatok dôvodov (ďalej aj „kasačná sťažnosť žalobcu“).

7. **Sťažovateľ má za to, že právna kvalifikácia skutkového stavu o oprávnenosti reklamácie spotrebiteľky krajským súdom nebola správne vyhodnotená. Podľa sťažovateľa krajský súd nesprávne vyhodnotil zmluvný vzťah ako vzťah vyplývajúci z kúpnej zmluvy, pretože vôľou strán nebolo uzatvorenie kúpnej zmluvy, ale uzatvorenie zmluvy o oprave veci.** Náhradný diel, ktorý bol vymenený za nový predstavoval výhradne prostriedok, ktorým žalobca smeroval k naplneniu zmluvy o oprave veci. Ďalej sťažovateľ argumentuje skutočnosťou, že medzi zmluvnými stranami došlo k dohode o cene opravy vozidla, nie o cene náhradného dielu použitého pri oprave. Spotrebiteľka u sťažovateľa reklamovala opravu vozidla a nie súčiastky použitej pri oprave vozidla. Podľa názoru sťažovateľa právny záver krajského súdu, na základe ktorého zaplatením kúpnej ceny vymeneného náhradného dielu došlo medzi sťažovateľom a spotrebiteľkou k zavŕšeniu uzavretia kúpnej zmluvy, nemožno považovať za správny. V prvom rade spotrebiteľka nezaplatila výhradne kúpnu cenu za vymenený náhradný diel, ale zaplatila za opravu vozidla. Na základe tejto skutočnosti krajský súd nesprávne vymedzil záväzkovo-právny vzťah žalobcu a spotrebiteľky ako vzťah vyplývajúci z kúpnej zmluvy a obmedzil ho len na odovzdanie a prevzatie náhradného dielu bez toho, aby prihliadol na všetky okolnosti danej veci. Súd opomenul prihliadnuť na skutočnosť, že záväzok žalobcu v prevažnej miere spočíval práve v oprave poškodeného vozidla a nie v odovzdaní veci (nových náhradných dielov) spotrebiteľke, a preto takýto vzťah je potrebné v jeho celku podriaďiť pod režim zmluvy o oprave veci. Podľa sťažovateľa z jeho strany nešlo o povinnosť odovzdať náhradný diel spotrebiteľke, tak ako by tomu bolo v prípade uzatvorenia kúpnej zmluvy, ale o povinnosť vykonať opravu vozidla. Sťažovateľ tvrdí, že nesprávnym výkladom zákonných ustanovení žalovaný neprimerane zasiahol do jeho práv a znemožnil mu uplatňovať zmluvnú slobodu, ktorou disponujú subjekty práva pri zakladaní záväzkovo-právnych vzťahov. Postup žalovaného, v rámci ktorého považoval náhradný diel za predmet kúpnej zmluvy, nie je zlučiteľný nielen so samotnou podstatou záväzkového vzťahu, ale takýto postup je aj v rozpore so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi kúpnu zmluvu a jej náležitosti.

8. Ďalej má sťažovateľ za to, že rozhodnutie krajského súdu nie je dostatočne odôvodnené, lebo krajský súd preskúmal len samotné druhostupňové rozhodnutie, nie však zákonnosť postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia. Sťažovateľ namieta, že žalovaný nevykonal opravu v inšpekčnom zázname a nezistil, koľkokrát si spotrebiteľka uplatnila reklamáciu. Ďalej žalovaný neprihliadol na fakt, že sťažovateľ ponúkol spotrebiteľke výmenu prepínača s tým, že náklady za výmenu uhradí sťažovateľ. Tvrdenie, že bolo porušené právo spotrebiteľa, je preto nejasné a nevychádza

z úplne zisteného skutkového stavu veci.

9. Na základe hore uvedených skutočností sťažovateľ žiada, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti v podstate zopakoval svoje námietky, s ktorými sa žalovaný ako aj krajský súd už vyrovnali. Žalovaný teda má zato, že kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok krajského súdu bol vydaný v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného a správne právne posúdeného skutkového stavu veci. Žalovaný je toho názoru, že námietky uvedené sťažovateľom v odvolacom konaní ako aj v kasačnej sťažnosti sú neopodstatnené a skutkový stav žalovaný považuje za spoľahlivo zistený. Z týchto dôvodov **žalovaný žiada, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.**

III. Konanie pred Najvyšším správny súdom SR

11. Najvyšší správny súd SR začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 1.8.2021 (§ 101 e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu SR na Najvyšší správny súd SR odo dňa 1.8.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu SR (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu SR a bola jej pridelená sp. zn. 2Asan/27/2019. Od 1.8.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

12. Najvyšší správny súd SR ako kasačný súd [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“)] bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP preskúmal napadnutý rozsudok, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci jednomyselne dospel k záveru, že **kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.**

13. Podľa § 588 Občianskeho zákonníka: *„Z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.“*

14. Podľa § 620 Občianskeho zákonníka: *„Záručná doba je 24 mesiacov. Ak je na*

predávanej veci jej obale alebo návode k nej pripojenom vyznačená lehota na použitie, neskončí sa záručná doba pred uplynutím tejto lehoty P

15. Podľa § 652 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „*Ak ide o opravu alebo úpravu veci, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoví tel' podľa jeho objednávky vykonal opravu alebo úpravu veci; zhotoviteľovi vznikne právo, aby mu objednávateľ zaplatil cenu za opravu alebo úpravu veci.* “

16. Podľa § 654 ods. 2 Občianskeho zákonníka: „*Záručná doba je tri mesiace, ak nie je dojednaná cdebo osobitnými predpismi ustanovená inak; pri stavebných prácach je záručná doba najmenej osemnásť mesiacov.* “

17. Podľa § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „*Ak účelom opravy alebo úpravy je, aby sa vec mohla aj naďalej po dlhší čas užívať, ustanovia osobitné predpisy pre opravu alebo úpravu veci záručnú dobu dlhšiu ako tri mesiace, ak sa nedojednalo inak. Záručná doba presahujúca tri mesiace sa môže týkať i len niektorej súčiastky. Zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi záručný list s vyznačením záručnej doby.* “

18. Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len „ orgán dozoru “) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa A*

19. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3P*

20. Podľa § 18 ods. 1 zákona b ochrane spotrebiteľa: „*Predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv. Reklamačný poriadok musí byť na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi č*

21. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 Eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 EurE*

22. Úlohou kasačného súdu bolo preskúmať zákonnosť rozsudku krajského súdu a posúdiť,

či tento vo vzťahu k sťažovateľovi postupoval správne, keď zamietol žalobu proti druhostupňovému rozhodnutiu. **Najvyšší správny súd SR má za to, že krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď považoval postup žalovaného za správny a dospel k záveru, že reklamácia bola uskutočnená v záručnej dobe 24 mesiacov a žalobca jej neuznaním uprel spotrebiteľke jej práva a spotrebiteľku riadne neinformoval o podmienkach a spôsobe reklamácie.**

23. Zkasačnej sťažnosti vyplýva, že medzi sťažovateľom a žalovaným/krajským súdom dochádza k zjavnému rozporu pri posúdení záväzkového vzťahu, ktorý vznikol medzi spotrebiteľkou a sťažovateľom vo vzťahu k dotknutému náhradnému dielu.

24. Z administratívneho spisu je zrejmé, že sťažovateľ prijal do svojho servisu vozidlo spotrebiteľky na opravu. V rámci opravy sťažovateľ navrhol výmenu náhradného dielu - držiaka prepínača z dôvodu, aby sa predišlo k opakovaným poruchám vozidla. Z tohto titulu bol na vozidle držiak prepínača vymenený, pričom sťažovateľ vystavil za vykonané opravy faktúru č. 411021321 zo dňa 30.11.2011 na celkovo 1.100,34 EUR s DPH, ztoho ako prvá položka uvedená na faktúre bol dotknutý držiak prepínača a suma zaň vo výške 115,94 EUR s DPH. V zákazkovom liste bola určená záručná lehota v trvaní 12 mesiacov, ktorá začala plynúť od dátumu prevzatia vozidla spotrebiteľkou, t. j. od 30.11.2011. Dňa 21.3.2012 spotrebiteľka uplatnila reklamáciu, ktorú jej sťažovateľ uznal. Dňa 12.12.2012 spotrebiteľka opäť uplatnila reklamáciu, avšak žalobca ju neuznal z dôvodu, že už uplynula poskytnutá 12 - mesačná záručná doba.

25. Kasačný súd súhlasí s názorom krajského súdu, na základe ktorého medzi sťažovateľom a spotrebiteľkou došlo k uzatvoreniu dvoch typov zmlúv - zmluvy o oprave vozidla a vo vzťahu k dotknutému náhradnému dielu i kúpnej zmluvy. Pokiaľ ide o časový moment uzavretia oboch zmlúv, krajský súd uviedol, že v prvom rade došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, ktorá spočívala v kúpe náhradného dielu a až následne k uzatvoreniu zmluvy o oprave veci. *„Kúpna zmluva vzniká v okamihu, kedy sa strany dohodli na jej podstatných náležitostiach (essentialia negotii), ktorými sú predmet kúpy a kúpna cena.“* (Bajánková, Dulak, Fečík, Sedlačko, Stevček, Tomašovič *akol*, Občiansky zákonník I. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2017, § 588). Za predpokladu, že spotrebiteľka neakceptovala návrh žalobcu ohľadne predmetu zmluvy a kúpnej ceny náhradného dielu už skôr, k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo najneskôr v okamihu zaplatenia faktúry, na ktorej bola kúpna cena za náhradný diel explicitne uvedená a ktorú spotrebiteľka jej zaplatením akceptovala. Zavedeného vyplýva, že k uzavretiu kúpnej zmluvy mohlo dôjsť po uzavretí zmluvy o oprave, v čase jej realizácie, alebo súbežne s ňou. Kasačný súd však uvádza, že odlišné posúdenie okamihu uzavretia zmlúv krajským súdom nemá vplyv na zákonnosť preskúmaného rozsudku z dôvodu, že podstatná je právna kvalifikácia dotknutého vzťahu ako kúpnej zmluvy, pretože od tejto sa odvíja i dĺžka záručnej doby. Ďalej v zmysle vyššie uvedeného neobstojí názor sťažovateľa, že spotrebiteľka uhradila len faktúru za

opravu veci, pretože faktúra za kúpu náhradného dielu ani nebola vystavená.

26. Podľa právnej vedy: „Ďalším (a vo svojej podstate tým diferenciacným) pojmovým znakom kúpnej zmluvy je záväzok predávajúceho previesť na kupujúceho vlastnícke právo k predávanej veci. [...]. Povinnosť odovzdať vec inej osobe totiž ako diferenciacný pojmový znak nebude pre kúpnu zmluvu stačiť, keďže rovnaká povinnosť vyplýva pre povinného aj z niektorých iných zmluvných typov (napr. zmluva o obstaraní predaja veci či zmluva o dielo). Tým rozhodujúcim odlišujúcim pojmovým znakom oproti iným zmluvným typom je práve prevod vlastníckeho práva.“ (Bajánková, Dulak, Fečík, Sedlačko, Števíček, Tomašovič a kol. Občiansky zákonník I. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2017, § 588). Rozhodujúcim pojmovým znakom, ktorý podľa právnej vedy odlišuje kúpnu zmluvu od zmluvy o dielo (zmluvy o oprave veci) je práve prevod vlastníckeho práva. V administratívnom a súdnom konaní nebolo sporné, že spotrebiteľka nadobudla k dotknutému náhradnému dielu vlastnícke právo. Naskytá sa preto otázka, od akého subjektu toto vlastnícke právo nadobudla, inými slovami od koho si náhradný diel kúpila a kto voči nej vystupoval v právnej pozícii predávajúceho. Zo všetkých okolností prípadu sa javí, že spotrebiteľka vstúpila do priameho zmluvného vzťahu so žalobcom, tzn. žalobca vo svojom mene predal náhradný diel spotrebiteľke, previedol na ňu vlastnícke právo a prijal od nej protiplnenie vo forme kúpnej ceny špecifikovanej na faktúre. Žalobca v administratívnom konaní nerozporoval, že by náhradný diel spotrebiteľke poskytoval len ako zástupca iného predávajúceho a teda kasačný súd považuje existenciu priameho zmluvného vzťahu výlučne medzi žalobcom a spotrebiteľom za nespornú. Uvedeným konaním zároveň vstúpil do ich zmluvného vzťahu založeného zmluvou o oprave veci aj nový vzťah - kúpno-predajný prvok. K námietke sťažovateľa, že ku kúpnej zmluve nemohlo dôjsť, lebo nedošlo ani k dohode o kúpnej cene, kasačný súd uvádza, že k dohode o kúpnej cene môže dôjsť aj konkludentne, napríklad zaplatením ceny uvedenej na faktúre.

27. Kasačný súd síce súhlasí s názorom sťažovateľa v tom, že nový náhradný diel predstavoval prostriedok, ktorým žalobca smeroval k naplneniu zmluvy o oprave veci, pretože bez tohto dielu by k riadnej oprave veci nebolo možné dospieť. To však nevyklučuje súbežnú existenciu i kúpno-predajného záväzkového vzťahu medzi žalobcom a spotrebiteľkou, ktorý medzi sebou založili konkludentným konaním vo vzťahu k nadobudnutiu náhradného dielu. Kasačný súd poznamenáva, že zo skutkového stavu prípadu vyplýva, že k oprave vozidla došlo o. i. aj montážou náhradného dielu - kúpenej veci. Z tohto dôvodu kým samotná montáž náhradného dielu (oprava, resp. servis vozidla) sa riadi ustanoveniami zmluvy o oprave veci, kúpa náhradného dielu podlieha režimu kúpnej zmluvy. Skutočnosť, že strany formálne označili dohodnutý zmluvný vzťah ako celok ako zmluva o oprave veci a že bola vystavená len jedna faktúra, nemá pre platnosť dohodnutého záväzkového vzťahu kúpnej zmluvy vplyv. Z priebehu záväzkového vzťahu je zrejmé, že spotrebiteľka ako objednávateľka prejavila vôľu, v zmysle ktorej chcela získať funkčné motorové vozidlo, k čomu bolo potrebné zaobstarať

náhradný diel. Náhradný diel sťažovateľ zabezpečil a predal ho spotrebiteľke. Oprava motorového vozidla bola vykonaná o. i. aj prostredníctvom montáže náhradného dielu. Kúpna cena náhradného dielu bola následne zahrnutá do ceny za vykonanie diela v zmysle zmluvy o oprave veci, pričom na faktúre bola uvedená ako samostatná položka, oddelene od servisných prác. **Na základe tejto skutočnosti kasačný súd konštatuje, že keďže samotná oprava motorového vozidla podlieha režimu zmluvy o dielo a prevod vlastníctva k vymenenému náhradnému dielu sa posudzuje v právnom režime kúpnej zmluvy, na každý z týchto záväzkových vzťahov tak môže platiť aj odlišná úprava zodpovednosti za vady a odlišná dĺžka záručnej doby. Kasačný súd v zhode s názorom krajského súdu konštatuje, že v tomto prípade je potrebné rozlišovať medzi záručnou dobou na vykonanie opravy (podľa § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka 3 mesiace) a záručnou dobou na zakúpený výrobok (podľa § 620 Občianskeho zákonníka 24 mesiacov).**

28. Kasačný súd nemôže súhlasiť ani stým názorom sťažovateľa, na základe ktorého zmluvné strany neprejavili vôľu uzatvoriť kúpnu zmluvu, pretože takýto prejav vôle nemožno z konania účastníkov vyvodiť ani extenzívnym výkladom. Najvyšší správny súd na tomto mieste poukazuje na § 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého: „*Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamenajú. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.*“ V zmysle tohto ustanovenia zákona právne úkony vykonané inak ako slovami, t. j. konkludentne, musia byť vykladané podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamenajú. Pre konkludentný prejav nie je stanovená žiadna osobitná forma, t. j. ku konkludentnému úkonu môže dôjsť aj vykonaním faktickej činnosti, pritom je potrebné prihliadať na vôľu konajúceho, ako aj na ochranu dobrej viery a očakávaní adresáta (viď *Bajánková, Dulak, Fečík, Sedlačko, Števec, Tomašovič a kol.* Občiansky zákonník I. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2019). Zo skutkového stavu prípadu jednoznačne vyplýva, že náhradný diel, ktorý bol v motorovom vozidle vymenený za nový, predstavoval esenciálny prostriedok, ktorým žalobca smeroval k naplneniu zmluvy o oprave veci. V prípade, ak by nedošlo ku kúpe náhradného dielu, t. j. k uzavretiu konkludentnej kúpnej zmluvy, nemohlo by dôjsť ani k naplneniu účelu zmluvy o oprave veci. Na základe tejto skutočnosti kasačný súd zastáva názor, že medzi spotrebiteľkou a sťažovateľom jednoznačne došlo k uzavretiu konkludentnej kúpnej zmluvy, vďaka ktorej došlo v dôsledku montáže veci do vozidla i k naplneniu účelu zmluvy o oprave vozidla. V tejto súvislosti kasačný súd dodáva, že neobstojí argument sťažovateľa, na základe ktorého zo strany sťažovateľa nešlo v danej veci o povinnosť odovzdať náhradný diel spotrebiteľke, tak ako by tomu bolo v prípade uzatvorenia kúpnej zmluvy, ale o povinnosť vykonať opravu vozidla. Kasačný súd má za to, že tým, že žalobca vykonal montáž dielu do vozidla, došlo aj k jeho odovzdaniu. Len pre úplnosť kasačný súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 446/2013, podľa ktorého: „*Sama skutočnosť, že sa v spotrebiteľskej zmluve*

vyskytne ustanovenie, ktoré pripúšťa dva možné výklady (jeden v prospech dodávateľa, druhý v prospech spotrebiteľa), nemusí v každom prípade zakladať neplatnosť tohto ustanovenia. S ohľadom na individuálne okolnosti prípadu môže byť „sankciou“ za neurčitost' obsahu spotrebiteľskej zmluvy uplatnenie výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“ Ďalej, podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 28 Cdo 338/2012: „K prípadu, že se jedná o právní úkon učiněný v ústní formě či konkludentně, je při sporu jen obtížně zjistitelné, jak strany tohoto úkonu zamýšlely upravit svá práva a povinnosti. Přihlédne-li soud k následnému chování účastníka, jež vyloží v souladu se zásadami logiky a při zohlednění toho, jak by za daných okolností obvykle postupovali jiní racionální účastníci právního úkonu, není důvodu tomuto postupu cokoliv vytýkat. Trvat za všech okolností na vyčerpávajícím doložení přesného znení daného smluvního ujednání by znamenalo v podstate popření možnosti uzavírání smluv v j iné než písenné podobe i v prípade, kdy ji zákon nevyžaduje. I v rámci soudního řízení je pak třeba uzpůsobit nároky kladené na prokázání smluvního ujednání dikci zákona a společenské realite P. Na základe hore uvedeného kasačný súd konštatuje, že za logický výklad pokladá taký, že účastníci právneho úkonu za účelom naplnenia predmetu zmluvy' o dielo, t. j. opravy vozidla, nevyhnutne uzavreli kúpnu zmluvu konkludentným spôsobom na potrebný náhradný diel.

29. Len pre úplnosť Najvyšší správny súd SR poznamenáva, že kasačný súd nie je viazaný právnym názorom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, vysloveným v rozsudku sp. zn. 5C/5/2005 zo dňa 23.06.2006, podľa ktorého dojednanie o obstaraní náhradných dielov za účelom opravy vecí nemôže byť kvalifikované ako ďalšia samostatná zmluva. Pre informáciu právneho zástupcu sťažovateľa kasačný súd poznamenáva, že ojedinelý názor okresného súdu nemôže byť považovaný za ustálenú judikatúru.

30. Čo sa týka samotnej dĺžky záručnej doby, kasačný súd súhlasí s argumentáciou sťažovateľa, na základe ktorej „pre záručnú dobu platí, že môže ísť aj o záruku len na niektorú súčiastku a nemusí sa vzťahovať na celú poskytnutú opravu alebo úpravu (napr. oprava auta, keď za účelom predĺženia jeho životnosti bola doň vložená nová súčiastka) d' Najvyšší správny súd má za to, že uvedené znenie nevyklučuje, že na opravu vozidla sa vzťahovala záručná doba v trvaní 12 mesiacov (pretože zákonná trojmesačná záručná doba bola predĺžená zo strany sťažovateľa) a na novú súčiastku sa vzťahovala dlhšia 24 mesačná záručná doba podľa § 620 Občianskeho zákonníka. Skutočnosť, že spotrebiteľka - ako osoba nemajúca znalosti v oblasti autotechniky, reklamovala opravu vozidla a neuplatnila doslovne reklamáciu zakúpenej veci - súčiastky použitej pri oprave vozidla, nemôže byť pripísaná na jej ťarchu a z tohto dôvodu v prípade, ak sťažovateľ zistil, že vada sa vzťahuje na súčiastku, bol povinný aplikovať 24- mesačnú záručnú dobu.

31. Na základe vyššie uvedených dôvodov kasačný súd konštatuje, že tvrdenie sťažovateľa,

na základe ktorého žalovaný neprimerane zasiahol do jeho práv a znemožnil mu uplatňovať zmluvnú slobodu, ktorou disponujú subjekty práva pri zakladaní záväzkovo- právnych vzťahov, sa nezakladá na pravde. Krajský súd v zhode s názorom žalovaného správne konštatoval, že medzi sťažovateľom a spotrebiteľom vznikla nie len zmluva o dielo, ale aj kúpna zmluva a z tohto dôvodu rozlišovanie dĺžky záručnej doby na 3 a 24 mesiacov bolo správne. Práve z tohto dôvodu kasačný súd súhlasí správnym názorom krajského súdu a žalovaného, podľa ktorých sťažovateľ neuznaním reklamácie uprel spotrebiteľke jej zákonné právo.

32. **Kasačný súd má navyše za to, že osvojenie si sťažovateľovho právneho názoru o aplikácii 3 mesačnej záručnej doby na náhradné diely predané v súvislosti s opravou hlavnej veci by bolo obchádzaním zákonnej úpravy na ochranu spotrebiteľa, viedlo by k diskriminácii vybraných kategórií spotrebiteľov a mohlo by mať v praxi pre spotrebiteľov závažné negatívne dôsledky.** Odoprenie práva na všeobecnú záručnú dobu 24 mesiacov vo vzťahu k náhradným dielom a obídienie tejto záručnej doby aplikáciou podstatne kratšej záručnej doby 3 mesiacov podľa právnej úpravy zmluvy o oprave by viedlo k výraznému oslabeniu zákonom chráneného záujmu spotrebiteľov na užívaní bezpečných a kvalitných výrobkov - náhradných dielov po zákonom určenú dobu dvoch rokov. Toto riziko vystupuje do popredia osobitne vo vzťahu k osobným motorovým vozidlám. Možno konštatovať, že v tomto segmente priemerní spotrebiteľia v prípade poruchy na vozidle zriedkakedy nakupujú náhradné diely či súčiastky do svojich vozidiel sami priamo od ich výrobcov, dovozcov či distribútorov, pretože zväčša pre nedostatok špecifických odborných znalostí a skúseností nie sú spôsobilí vozidlo samostatne prehliadnúť a vyhodnotiť, či sa vyžaduje výmena náhradného dielu alebo nie, a ak áno, akého. Naopak, spravidla na tento účel využívajú špecializované automobilové servisy, ktoré sú odborne spôsobilé vozidlo prehliadnúť, posúdiť potrebu výmeny náhradných dielov, tieto zabezpečiť a vykonať ich výmenu tak, aby bolo vozidlo opäť funkčné a bezpečné pre vlastníka vozidla i účastníkov cestnej premávky. Možno preto konštatovať, že priamy predaj a výmena náhradných dielov motorových vozidiel zo strany servisov je na trhu bežnou praxou a servisy spravidla vystupujú nielen ako poskytovatelia služieb (servisných prác) ale aj ako predajcovia náhradných dielov. Koniec koncov i samotný žalovaný má v Obchodnom registri SR zapísaný ako predmet svojho podnikania nielen opravu vozidiel ale aj veľkoobchod a maloobchod. V právnom poriadku Slovenskej republiky, ktorá na seba prevzala záväzky vyplývajúce zo *smernice ES 99/44 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a súvisiacich záruk*, je záručná doba, po ktorú má zakúpený výrobok štandardne spotrebiteľovi slúžiť, 24 mesiacov. Ak by sme pripustili výklad sťažovateľa, že náhradné diely predávané a montované servismi podliehajú iba 3 mesačnej záručnej dobe podľa režimu zmluvy o oprave, viedlo by to *ad absurdum* k situácii, že na všetky náhradné diely predané a vymenené autoservismi (ktorých je v absolútnych číslach iste väčšina) sa aplikuje len 3 mesačná záručná doba namiesto štandardnej 24 mesačnej záručnej doby. Záručnú dobu 24 mesiacov predpisy SR i Únie spotrebiteľom priznávajú v

zásade voči všetkým výrobkom. Takúto záručnú dobu by mali priznanú aj spotrebitelia, ktorí si náhradný diel zakúpili priamo u distribútora a dali si ho namontovať u iného subjektu - servisu. Diskriminácia spotrebiteľov náhradných automobilových dielov zakúpených od autoservisov by preto bola zjavná a neodôvodnená.

33. **Kasačný súd záverom konštatuje, že autoservis, ktorý v rámci opravy osobného motorového vozidla namontuje do tohto vozidla náhradný diel, ktorý vo svojom mene spotrebiteľovi súčasne aj predá, poruší predpisy na ochranu spotrebiteľa, ak na tento diel poskytne spotrebiteľovi záruku v dĺžke trvania len 3 mesiacov v zmysle právnej úpravy § 654 Občianskeho zákonníka vzťahujúcej sa na zmluvu o oprave a nie 24 mesiacov v zmysle právnej úpravy § 620 Občianskeho zákonníka vzťahujúcej sa na kúpnu zmluvu.**

34. V ďalšej časti kasačnej sťažnosti sťažovateľ namieta nezákonnosť rozsudku krajského súdu pre jeho nedostatočne odôvodnenie. **Podľa názoru kasačného súdu krajský súd v odôvodnení rozsudku dostatočne reagoval na všetky sťažovateľom vznesené námietky a jeho právny názor nie je ani zjavne svojvoľný ani neodôvodnený.** V odôvodnení rozsudku sa síce krajský súd zaoberal primárne posúdením samotného druhostupňového rozhodnutia žalovaného, nie posúdením zákonnosti postupu správneho orgánu predchádzajúceho jeho vydaniu, táto skutočnosť však nemá za následok porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu, pretože vytýkané nedostatky v postupe správneho orgánu nemohli ovplyvniť zákonnosť rozhodnutia vo veci samej (viď ďalší odsek). Z obsahu rozsudku krajského súdu vyplýva, že s argumentáciou sťažovateľa sa krajský súd vysporiadal, hoci nie podľa jeho predstáv. Z hore uvedených dôvodov kasačný súd vyhodnotil túto kasačnú námietku ako neodôvodnenú.

35. Ďalej sťažovateľ namieta **nedostatočné zistenie skutkového stavu veci.** Žalovaný neurčil, v čom presne spočívalo konštatované porušenie zákazu upierať spotrebiteľke práva, nevykonal opravu v inšpekčnom zázname a nezistil, koľkokrát si spotrebiteľka uplatnila reklamáciu a neprihliadol na fakt, že sťažovateľ ústretovo ponúkol spotrebiteľke výmenu prepínača s tým, že náklady za výmenu uhradí on sám. Na základe tohto faktu sťažovateľ zastáva názor, že tvrdenie, že bolo porušené právo spotrebiteľa, je nejasné a nevychádza z úplne zisteného skutkového stavu veci. V tejto súvislosti kasačný súd poznamenáva, že sťažovateľ ani v konaní pred krajským súdom a ani v kasačnom konaní nezdôvodnil, aký význam má pre rozhodnutie vo veci samej skutočnosť, či spotrebiteľka reklamáciu u žalobcu uplatnila dvakrát alebo trikrát. Kasačný súd súhlasí s konštatovaním žalovaného, že nebolo hospodárne odstraňovať chybu v písaní zaznamenanú v inšpekčnom zázname a v samotnom rozhodnutí žalovaný túto okolnosť už uviedol správne. Rovnako sťažovateľ nevysvetlil, prečo by mal žalovaný, resp. správny súd prihliadať na skutočnosť, že sťažovateľ ponúkol spotrebiteľke výmenu prepínača.

Správny orgán ustálil, že sťažovateľ ponúkol spotrebiteľke len výmenu vadného náhradného dielu na vlastné náklady, t. j. hradil by len náklady na výmenu ~ prácu (pojem „výmena dielu“ vo faktúre vystavenej sťažovateľom indikovala len samotnú prácu) a nie aj náklady za samotný náhradný diel, čo nie je zákonne uznaným spôsobom vybavenia reklamácie. Sťažovateľ ani v odvolacom konaní pred správnym orgánom ani v súdnom konaní netvrdil a ani nepredložil nijaké dôkazy o tom, že spotrebiteľke ponúkol aj samotný náhradný diel na vlastné náklady, a teda že zamýšľal reklamáciu spotrebiteľky uznať a relevantným spôsobom ju vybaviť.

36. Kasačný súd po preskúmaní veci v rozsahu dôvodov kasačnej sťažnosti dospel k záveru, že krajský súd/žalovaný v danom prípade postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, vo veci rozhodol vecne a právne správne a preskúmané rozhodnutie aj náležite odôvodnil.

37. Kasačný súd sa v plnej miere stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia žalovaného a rovnako aj odôvodnením rozsudku krajského súdu, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

38. O trovách kasačného konania najvyšší správny súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP *a contrario* tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

39. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Bratislave dňa 24. novembra 2021

JUDr. Jana Hatalova, PhD., v. r. predsedníčka senátu

JUDr. Katarína Cangárová, PhD., LL.M., v. r.

člen senátu

JUDr. Marián lečík, v. r.

člen senátu